

**Pytanie wymagające odpowiedzi na piśmie E-004058/2021
do Komisji**

Art. 138 Regulaminu

Leszek Miller (S&D)

Przedmiot: Zasadność wprowadzenia stanu wyjątkowego na granicy polsko-białoruskiej w kontekście możliwej wspólnej operacji lub szybkiej interwencji w ramach Fronteksu

Od kilkunastu dni na granicy polsko-białoruskiej koczuje grupa 30 migrantów, którzy chcą przedostać się do Polski.

Sytuacja staje się coraz bardziej napięta, ponieważ 2 września rząd RP postanowił wprowadzić na obszarze pasa przygranicznego stan wyjątkowy. Obejmie on ponad 180 miejscowości. Zgodnie z prawem wprowadzenie stanu wyjątkowego powinno stanowić ostateczność, jeżeli zwykłe środki są niewystarczające.

Wprowadzając stan wyjątkowy na części terytorium Polski, rząd RP niepotrzebnie eskaluje sytuację, by wykorzystać ją na potrzeby polityki wewnętrznej. Jest to tym bardziej niepokojące, że w okresie stanu wyjątkowego ograniczeniom podlegają wolności i prawa człowieka i obywatela.

W ocenie ekspertów wprowadzenie stanu wyjątkowego jest przedwczesne i obecnie nieuzasadnione, gdyż nie zachodzą przesłanki szczególnego zagrożenia bezpieczeństwa obywateli ani ustroju państwa. Co więcej, rząd RP nie wykorzystał dotychczas wszystkich dostępnych środków przeciwdziałania zagrożeniom, głównie w ramach zdolności wsparcia techniczno-operacyjnego Fronteksu. Granica polsko-białoruska jest granicą zewnętrzną UE i podlega zintegrowanemu zarządzaniu. Rozporządzenie 2019/1896 przewiduje natomiast możliwość uruchomienia na wniosek państwa członkowskiego wspólnych operacji w celu przeciwdziałania nielegalnej imigracji lub szybkich interwencji w celu rozwiązania zagrożeń na granicy.

Czy Polska zwróciła się do Fronteksu o zainicjowanie wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy z Białorusią (art. 37 rozporządzenia 2019/1896) lub jakiegokolwiek innej pomocy czy wsparcia unijnego w rozwiązaniu opisanego problemu?